

Dosarul nr. 2ra-1583/18

Prima instanță: Judecătoria Centru, mun. Chișinău (jud. A. Cucerescu)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: A. Panov, V. Cotorobai, M. Anton)

Î N C H E I E R E

08 august 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecător
judecătoriai

Ion Druță
Tatiana Vieru
Maria Ghervas

examinând chestiunea cu privire la admisibilitatea recursului declarat de către Întreprinderea Mixtă Compania de Asigurări „Grawe Carat Asigurări” Societate pe Acțiuni,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Întreprinderea Mixtă Compania de Asigurări „Grawe Carat Asigurări” Societate pe Acțiuni împotriva Companiei de Asigurări „Moldasig” Societate pe Acțiuni, intervenient accesoriu Igor Toporivschii, cu privire la încasarea sumei,

împotriva deciziei din 25 ianuarie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a admis apelul, s-a casat hotărârea din 22 august 2016 a Judecătoriai Centru, mun. Chișinău, și s-a pronunțat o nouă hotărâre,

c o n s t a ț ă :

La 12 iulie 2016 Î.M. C.A. „Grawe Carat Asigurări” SA a depus cerere de chemare în judecată împotriva C.A. „Moldasig” SA cu privire la încasarea sumei.

În motivarea acțiunii s-a indicat că la data de 11 februarie 2014, în mun. Chișinău, str. Bucuriei 20 a avut loc un accident rutier cu participarea autovehiculul de marca „Porsche Cayenne GTS”, cu n/î xx, condus de către Oleg Vîntu și automobilul de model „Jeep Grand Cherokee”, cu n/î xx, condus de către Igor Toporivschii.

A relatat că potrivit procesului-verbal cu privire la contravenție nr. xx din 11 februarie 2014, vinovat de producerea accidentului rutier a fost recunoscut Igor Toporivschii, conducătorul automobilului de model „Jeep Grand Cherokee”, pentru care, la data producerii accidentului rutier era eliberată polița de asigurare obligatorie a răspunderii civile pentru pagubele produse de autovehicule, cu seria xx nr. xx, de către C.A. „Moldasig” SA.

A mai specificat că în temeiul contractului de asigurare facultativă a

autovehiculelor nr. AC130240/CH din 10.06.2013, încheiat între Î.M. C.A. „Grawe Carat Asigurări” SA și Î.M. „Olsitrans” SA, a fost achitată despăgubirea de asigurare în mărime de 326589 lei către unitatea de specialitate „GT Sport Auto” SRL, fapt confirmat prin ordinul de plată nr. 1501 din 08 aprilie 2014.

Prin urmare, a relatat că C.A. „Moldasig” SA, în calitate de asigurator al persoanei vinovate, datora Î.M. C.A. „Grawe Carat Asigurări” SA suma de 326589 lei, conform contului „GT Sport Auto” SRL nr. xx din 07 martie 2014.

Astfel, în rezultatul mai multor reclamații, C.A. „Moldasig” SA, la data de 26 iunie 2015, a transferat parțial suma de 275744,59 lei, neachitând suma de 50814,41 lei, motivând că pozițiile nr. 17, 23, 24, 33, 34, 38, 53, în privința lucrărilor de reparație, și nr. 18, 54, 66, 67, 80, 86, 87, 140, în privința pieselor de schimb, din contul „GT Sport Auto” SRL nr. xx din 07 martie 2014, au fost excluse.

A mai relatat că prin scrisorile din 18 martie 2014 „GT Sport Auto” SRL a dat explicații la contul din 07 martie 2014, menționând că neînlocuirea mecanismului de direcție prezintă un risc și pericol sporit pentru exploatarea vehiculului, iar, sistemul de climatizare, poate ceda, fapt care, pe lângă motivele de securitate, este necesar pentru a menține angajamentele conform garanției „GT Sport Auto” SRL.

În aceeași ordine de idei, reclamantul a menționat că actul de evaluare nr. 9899, la care a făcut trimitere SA „Moldasig”, nu reprezintă o expertiză judiciară și nu are valoare probantă superioară față de ordinele de plată, conturile unității de specialitate, explicațiile tehnologice.

Reclamantul a solicitat încasarea din contul C.A. „Moldasig” SA a sumei de 50814,41 lei, cu titlu de diferență neachitată din despăgubirea de asigurare pasibilă de restituire și a cheltuielilor de judecată în cuantum de 1524,43 lei.

Prin hotărârea din 22 august 2016 a Judecătoriei Centru, mun. Chișinău acțiunea depusă de Î.M. C.A. „Grawe Carat Asigurări” SA s-a admis integral și s-a încasat din contul C.A. „Moldasig” SA diferența neachitată din despăgubirea de asigurare, suma de 50814,41 lei, cheltuielile de judecată în mărime de 1524,42 lei.

Prin decizia din 25 ianuarie 2018 a Curții de Apel Chișinău s-a admis apelul declarat de C.A. „Moldasig” SA, s-a casat hotărârea din 22 august 2016 a Judecătoriei Centru, mun. Chișinău și s-a pronunțat o nouă hotărâre prin care acțiunea depusă de Î.M. C.A. „Grawe Carat Asigurări” SA s-a respins ca neîntemeiată.

La data de 08 iunie 2018 Î.M. C.A. „Grawe Carat Asigurări” SA a declarat recurs împotriva deciziei din 25 ianuarie 2018 a Curții de Apel Chișinău.

În motivarea recursului, cu trimitere la prevederile art. 432 alin. (2) lit. a), alin. (4) CPC, recurentul a indicat că instanța de apel nu a aplicat legea care

trebuia să fie aplicată și pe lângă faptul că nu a elucidat corect și pe deplin circumstanțele importante ale pricinii, le-a distorsionat într-un mod inacceptabil.

Astfel, a relatat că, în vederea respectării prevederilor art. 21 alin. (8) din Legea cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagubele produse de autovehicule, s-a întocmit procesul-verbal de constatare a pagubelor cu mențiunea suplimentar, care a și fost semnat de reprezentantul SA „Moldasig”.

La fel, a invocat recurentul că instanța de apel a apreciat arbitrar probele din moment ce prin scrisorile „GT Sport Auto” SRL din 18 martie 2014 s-a stabilit că piesele, costul cărora reprezintă diferența despăgubirii de asigurare în litigiu, urmează a fi schimbate în rezultatul accidentului rutier, din considerentul exploatării vehiculului în siguranță.

Recurentul a solicitat casarea deciziei din 25 ianuarie 2018, cu menținerea hotărârii din 22 august 2016 a Judecătoriei Centru, mun. Chișinău și încasarea de la C.A. „Moldasig” SA a taxei de stat la depunerea recursului în mărime de 762,21 lei.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la data de 25 ianuarie 2018, dar date care ar confirma recepționarea acesteia de către recurent la dosar lipsesc.

Astfel, recursul, declarat la data de 08 iunie 2018, este în termen.

În acest sens CtEDO a admis faptul că instituirea unor termene pentru sesizarea instanței este o cale de realizarea a unei bune administrări a justiției, cu condiția ca impunerea acestora să nu lezeze dreptul de acces la justiție în substanța sa. De aceea, Curtea a constatat că impunerea unui termen de recurs care să curgă de la data pronunțării hotărârii, pe care părțile nu o cunosc întotdeauna, și de la data depunerii hotărârii la grefa instanței care a pronunțat-o este dovada unui formalism excesiv care a condus la anularea, în substanță, a posibilității reclamantului de a sesiza o instanță.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție a RM consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC RM, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) al articolului menționat, prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că au fost aplicate eronat normele de drept material sau procedural, iar alin. (4) prevede că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura

în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC RM.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Î.M. C.A. „Grawe Carat Asigurări” SA, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, or recurentul nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea deciziei contestate, ci a formulat critici ce se axează asupra fondului cauzei.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a actului judecătoresc recurat.

Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII CPC, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs. Prin prisma art. 432 alin. (4) CPC, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 CPC. Din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Astfel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

În acest context, completul reține că dreptul unei persoane de acces liber la justiție poate fi limitat, inclusiv prin instituirea procedurii de examinare a admisibilității recursului, or prin însăși natura lor, condițiile pentru examinarea unei cereri introduse pe o cale de atac extraordinară pot fi mai stricte decât condițiile stabilite pentru o cale de atac ordinară. Asemenea rigori urmăresc scopul de aplicare și interpretare unitară a legislației și îndeplinesc funcțiile de administrare eficientă a justiției, fiind în deplină concordanță cu art. 6 din CEDO (*hotărârea Trevisanato contra Italiei din 15 septembrie 2016*).

Din considerentele menționate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Î.M. C.A. „Grawe Carat Asigurări” SA, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 433 lit. a), 440 CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție
d i s p u n e:

Recursul declarat de către Întreprinderea Mixtă Compania de Asigurări „Grawe Carat Asigurări” Societate pe Acțiuni, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecător

Ion Druță

judecătorii

Tatiana Vieru

Maria Ghervas